

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

25 COT.

ЦІНА
3 зол. 50 сот.

Коли вістка про смерть Мих. Галушчинського провнеслась по Львові та краю, почали надламати маси заяв співчуття до „Просвіти“, до УНДО, до родини і до нашої Редакції. Усіх цих писем (і телеграм, а також особистих жалібних візит ми не встигли навіть точно зареєструвати. Але всієї сировини, що зробила боляу агрубу, бо всіх дещо кондолеційних писем ми ще не встигли зібрати. Заяви співчуття прислали письменно, телеграфічно й устно азовили такі наші установи й громади: Наукове Товариство ім. Шевченка, „Рідна Школа“, Центральний Кооперативний Банк (Центробанк), Земельний Банк Галичини, Союз Українок, Центросоюз, Взаємна Поміч Українського Вчительства, Театр „Укр. Театр. Кооперативи“ у Борщеві, Торговецька Школа Т-ва „Просвіта“, Експедиція Митрополитат Андерс, „Діло“, „Новий Час“, „Народна Справу“, „Світ Читання“, Видавництво „Рухалка“, Т-во допомоги емігрантам з Великої України, Українська Соціалістично-Радикальна Партія, Культурно-освітні робітничі Т-во „Робітнича Громада“, філія „Просвіти“ з Ярослава, філія „Просвіти“ з Тернополя, Т-во взаємних обезпечень „Дністер“, філія „Просвіти“ з Залозець, Національний Музей у Львові, філія „Просвіти“ в Косові, філія „Просвіти“ в Дрогобичі, філія „Просвіти“ в Самборі, філія „Просвіти“ в Чорткові, філія „Просвіти“ у Борщеві, Надвірва Рада й Управа кооперативи „Ізмавгаз“ у Львові, Український Центральний Комітет наддніпрянських емігрантів у Васильві, „Рідна Школа“ в Березанях, філія „Просвіти“ в Коломиї, філія „Просвіти“ в Раді

Руській, філія „Просвіти“ в Кравівці, „Україн-банк“ у Грималові, філія „Просвіти“ в Грималові, філія „Просвіти“ в Дрогобичі, о. мітраг Ба-зюк, д-р Ст. Витвицький, пос. Гр. Терпаківський, отець Феденчик, о. Чеховський, д-р Іл. Овєнціць-

кий, д-р Пастернак, М. Струтинський, громадяни Струсова, дир. М. Заячківський, радн. Верест, дир. Кисілевський, пос. Павловський (Стропництво Хлопске) і багато, багато інших.

Український гімн вільно співати.

Авторитетне рішення.

Дня 25. вересня ц. р. відбулася друга з черги розправа перед окружним судом в Тернополі проти о. Івана Іванчука, пароха з Товстого, пов. Скалат і грималівського декана, котрого старство в Скалаті ореченням з 15. VI. 1931 р. до ч. К 650/31 засудило на гривню 50 золотих або на кару десятиденного арешту за порушення постанови § 9. розпорядку австрійського мін-ства внутрішніх справ з 15. II. 1850 ВЗД. ч. 454. Ця провина полягала в тім, що після Свята Матері в читальні „Просвіти“ в Товстим дня 25. V. 1931 публіка заспівала український національний гімн, а о. Іванчук як голова читальні, стояв в часі співи „не бачнось“. Проти цього оречення вніс засуджений о. Іванчук через адвоката д-ра Ст. Барана спротив до окр. суду в Тернополі і на першій розправі суд рішши віднести до воєвідського уряду в Тернополі за видачею опінії, чи співання „Ще не вмерла України“ є каригідне. Справа представ-

лялася так, що проти о. декана Іванчука старство в Скалаті приказало постерункові поліції в Товстим внести карне донесення до прокуратури в Тернополі про злочин заворушення публічного спокою з § 65. австр. карного закону за те, що як голова читальні допустив до публічного співання українського національного гімну. Таке карне донесення постерунок дійсно вніс, але прокуратор не найшов причини до карно-судового переслідування о. Іванчука і справу припинив. Воєвідський уряд в Тернополі видав опінію на письмі з 2. IX. 1931 до ч. Л. Б. № 3276/31 того змісту, що український нац. гімн в історичному тексті, якого відпис додучено до опінії і який у нас звичайно співають, можна співати. Супроти такої опінії окружний суд присудом з 25. вересня ц. р. увільнив зовсім о. Іванчука від вини і кари. Боровив пос. д-р Ст. Баран.

З українських Товариств.

Організаційна робота Українського Технічного Товариства.

Організацією, яка об'єднує українських інженерів усіх галузей технічного знання, в Україні є Технічне Товариство. Створене 1909 р. заходом кількох рухливих одиниць, після бурхливих подій світової і визвольної війни, організується наново, а згодом з надливом свіжих технічних сил, головню з закордонних Високих Технічних Шкіл, стає на найвищому щаблі організаційної роботи. Сьогодні УТТ числить понад 420 членів, в цьому й інженерів з усіх закутин світа. 90 проц. кравівських інженерів є об'єднаних в УТТ.

Організаційна робота товариства мусить в першій мірі виявлятися в стремління до об'єднання широких кругів українських технічних сил та створення одиного організаційного осередку для українських інженерів. Виконання цієї роботи силою факту усуває на другий план усі інші аспекти праці в Товаристві. Не значить це, що дані вади для українського технічного життя сирани, як будова Дому Техніка, наукові і популярні видання, фахові технічні школи, українська технічна термінологія, посередництво праці і т. і. усувається паразит в обсягу діяльності Товариства. Навпаки, цим справам присвячується теж багато часу і сил. Згадка про цю діяльність появляється в чергових звідмленнях у пресі.

Організаційна робота УТТ ділиться на етапи, а яких два перші будуть закінчені з кінцем цього року. Перший етап, це сконсолідування кравівських інженерських сил та організування їх в одну сильну організацію, якою є саме УТТ. Цей період вповні удался. На основі даних Товариства, 20 проц. членів є „номінальних“, себто нічим не причиняється до його розвитку ні працею в ньому. В цьому числі є уже і ті члени, що їх адреси

невідомі секретаріату. Треба тут взяти теж під увагу сьогоднішні неормальні економічні відносини, в яких членам УТТ приходить працювати не по своєму званню, а то в багатьох випадках і жити без ніяких можливостей заробітку*).

* Багато товаришів має працю, яка не відповідає загальній кваліфікації. Кількох інженерів є шоферами, один розвозить молоко і т. п. Усе через катастрофічну кризу у світовій промисловості.

Український Жіночий Зїзд

у Чернівцях.

Від слів — до діл!

Під цєю девізою проходив Жіночий Зїзд, скликаний минулої неділі „Жін. Громадою“ в Чернівцях.

Зїзд отворила короткою промовою п. Гузарєва, витаючи нашу улюблену письменницю, Ольгу Кобилянську, гостей з Галичини: сенаторку Кисілевську й п. Ів. Блажкевич та представників преси. Опісля до почесної президії зїзду запропонувала оних пань: Ольгу Кобилянську, О. Кисілевську, Ів. Блажкевич, Генр. Ясеницьку, Маєрову і В. Лукашевич.

Іменем „Самост. Думки Української Матері“ витала зїзд п-ї Сидонія Никирович, а іменем „Жін. Союзу“ з Галичини й „Жін. Долі“ п-ї Кисілевська.

Глибоко обдуманий реферат виголосила п-ї Гузарєва. Бесідниця показала на бездонну пропасть на селі й завизвала всіх, що звуть себе українцями, стати до праці над економіч-

ним движенням села. З огляду на кризу не сміємо скласти руки. Треба взятися до зорганізованої суспільної праці. Ця праця не сміє обмежуватися зборами, засіданнями й вечерницями. Головну роль в цій праці повинна відгравати жінка, бо ніхто не розуміє краще природних змагань людства, як саме жінка. Кожний мусить знати свій обов'язок. Референтка перестерігала перед голосним, формальним патріотизмом. Не той український патріот, що носить народний стрій. Народний стрій буде аж тоді національним, коли буде сіний, тканий і вироблений українцем. Свій реферат скінчила п. Гузарєва зазивом до організації жіноцтва в своїх товариствах. Маєте своє товариство, користайте з нього!

Зїзд прийняв оплесками реферат голови т-ва „Жіноча Громада“.

ФЕЙЛЕТ. Н. „ДІЛА“ З ДНЯ 29. ВЕРЕСНЯ 1931.

ЯР. МАНДЮКОВА.

5)

Слідами козацької слави.

Ще про чуда й моці. — Оглядини знадвору. Мимоволі обертаюся й бачу грозу в його очах.

— Що там у вас такого?

— Жінкам не вільно йти за престіл!

— Овва, не вільно було мабуть і давніших часах, — і я таки поглянула за престіл, як чернець відвернувся у другу сторону. Й нічого замітного не побачила: простий стіл, кілька свічок, червоною хусткою в жовті цвіти прикритий престіл.

— Розумію, — кажу до товаришок, — чому їм соромно жінок туди пускати: щоб не скрикували.

— Ха, ха, ха!...

— Але, які химерні, бачите, — печі тут понаставляли, щоб тепло було їм зимою!

Цією самою сумною дорогою ми повернули до головної церкви й тут таки на добре почали оглядати всі подобиці. Замітне те, що багато картин у церкві є незначайно великої артистичної вартості; вони обрамовані дорогоцінною інкрустацією червоної маси та емальї. Річ відома, допитатися годі, хто малював ці

картини, а опису нема ніякого. Взагалі у церквах вражає нелад, деякі картини стовчені в один куток, на інших стінах зовсім пусто. Перед кожною іконою чернець побожно хреститься і пояснює: „Так і так, це Мати Божа чудотворна з Москви, от там бідні копійки давали в жертву, а копійки ці, чіплялися образа-ікони; так вони й досі є!“

— Пригляньмося ближче, — радить мені кузінка.

Приглядаємося, справді є копійки, але намальовані, а не правдиві!

Страшна стаття св. Георгія в перістому уніформі має на руці ще страшніший перстень, але й тут чернець глибоко похиляється і каже: Тут моці святого.

Загально беручи, православні страшенно любуються в чудотворних іконах і моцях. Кожна ікона в них чудотворна або має моці святих, всюди видно намагання виказати якусь таємничість. Але менше з тим, нам не йшло тут про ствердження правдивості чудес чи моцій, ми тільки хотіли поклонитися порохові наших славних героїв. За тим ми тут і приїхали.

Чим скорше виходили ми на двір, слухаючи ще останків оповідання про св. Варвару, яка, між іншим, була дуже симпатична.

Чернець починає виводити свої „болі“, говорить про сирітський захист, який вони вели і який згорів, а на інший, мовляв, „не хизаєт Злотих“. Але відома річ, що болить його.

не болить нас і ми звертаємося до нього з проханням, чи не міг би нам дати світліну цих церков. Заки він побіг до своєї хати, ми посідали на якійсь дряхлій лавочці й цікаво приглядалися церквам та оточенню з віддалі. Мурована церква, гарно розмальована над входом, величезна, велика картина розп'ятого Христа на Голгофті незвичайно гарно символізують берестецьку битву. Далі між мраморними рамами наші святі народні. Пять зелених копуд закінчених золотеними хрестами дуже гарно виглядають на тлі зелених дерев і піль. Маленька дерев'яна церковця стоїть скромненько з боку і своїм видом нагадує про великого гетьмана Богдана.

Довкруги великої площі, яка терасами сходиться до долу, є оригінальний мур, весь зубатий горою, що в середині має каблучковаті місця на картини; в напрямі на став він провалений.

Чернець пришкандибає, приніс нам світанки й розбалакався. — Ось тут, бачите? В цьому мурі мали вставляти картини з берестецької битви, малярі вже малювали картини, та відна перешкодила. По середині мав бути міст через став, аж те до дороги, а ось тут по углах, бачите? Гарно, ні? Ви бачите, тут маєте картини (і він подає нам картину до руки), що за чудний проєкт!... І він цікаво слідить вражіння на наших обличчях.

(Докінчення буде...)

Зміна адреси і т.д. Можна прислати пошто-
вими марками.

Як марнується народне добро.

«Було це перед виборами до союзу 1930 р. Як уже відомо, п. Бачинський затинув позичку 30.500 доларів на матку Народного Дому Вілла коло Перемишляна. З тієї позички має ще п. Бачинський 12.500 доларів у себе, бо признаєся до того на зборах 14. серпня п. р., а не сказав нічого про 18.000 доларів. Отже а тієї промовчавої суми 18.000 доларів продав п. Бачинський якусь

За попереднім розслідуванням "Курєра Львівсько-го", повторені "Ділом", закармивши п. Бачи-ський відповідальних редакторів обох часописів до суду.

Обмеження праці жінок і дітей.

реходити устійливого процентного відношення до загалу захищених дорослих робітників. Це відношення буде тепер точно означене. Крім того новела забороняє zatrudнювати безплатно молоді особи або приймаї від них внагороду за науку під грошовою карєю 1.000 зод. або аренту до трьох місяців. Цим способом міністр хоче працюватися до зменшення безробіття.

Паніка на париській біржі.

гер енд Тоа, якім іх усуузуи а нотувань, оо
спидник махлеріи заборонии нотуати нмже 215
фр., або по курсі, по якому не бузо ніяких
оферт. Папері ті спроваджено недавно на па-
риську біржу по курсі ок. 1000 фр.

Минськ без церков і костелів.

книги всі церкви, костели й божиці. Із з'їзду
їх культурно-освітним установам.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Д-р Маркіян Дзерович
повернув

І ординуватиме під дня 25/IX при вул.
Романовича 10 н.

Ревізії й арештування
у Львові.

Між 5. і 6. год. вранці перевези ревізію в медпункт і ем. професора д-ра Осташа Макарухіна й арештували його сина Ярослава, студента медицини.

Люйо Брентано.

Для 9. вересня ц. р. помер один з найвизначніших німецьких членів економістів — Лео Брентано, проживши 58 літ. У цьому втрачено німецький науковий світ останнього економіста класичного зразку. Він почав свою економічно-наукову працю після полемик 1863 р. до Англії, де разом з начальником німецького дарк-статистичного бюро Енгелем студіював англійське господарство нагаді, а потім і праці кокрена. Ця полемка до Англії стала основою його науково-економічного світогляду, який можна загальною назвати як поступовий лібералізм з напорами розбудови соціалізму домагаючи робітництва, при чому поміті були впливи англійської класичної школи. В р. 1871, отже недовго після наукової поїздки до Англії габітувався на доцента у берлінському університеті, а в р. 1873 змінив наукову працю про англійський робітничий клас, яка і почала низку його наукових творів. Описав послідовно його як класичного економіста на професорській катедрі в Бреславі, Штрассбургу, Відні, Липську і Мюнхені, де працював активно до років шийної хвороби, коли перейшов на емеритуру. Про його вагірство як педагога-економіста свідчить факт, що він приходив на університети як посліпний гость економістів, як Лйоренца фон Штайна (у Відні) і Рошера (в Липську). Починав свою наукову кар'єру працею про робітничий клас, виступав в низку праць про час-праці і заробітку платано уфундування світогляду, що ліберальний класізм має тільки той право існування, коли забезпечить трудові маси не тільки політичними, але і соціальні права. Він став проповідником горічким оборотом робітничого прокурору і старався полегшити його в поступовим капіталізм. Він був одним з основників "Товариства для соціальної політики", яке не тільки в Німеччині, але і у всьому європейському економічному світі мало чималий вплив на формування нинішнього світогляду, але і практичний соціалізм добутоків кінця останнього і початку нашого століття. Як прихильник вільного господарського світогляду писав чимало проти митної політики повоєнних часів і хоч мало аргументів теперішнім правлячим головам своїм баченням і нинішніх європейських країн, став основоположником нової економічної політики, яка спарастувалася, хоч тільки як проект, у Бріансові економічній Палаті. Брентано — це один з останніх класичних економістів, один з тих, які вірили в еволюцію капіталізму і посприяли класі шляхом соціальних уступок і привілеїв. Він один з тих, які були неабиякими соціалістами революціонерами замало — і остали поваду, бо держалися на позиції юнг літ. Його і характеризувала ніщність і консервативність, тверда віра в свої ідеали і — небувала працьовитість, яка не покидала його до кінця життя. Щовно перед смертю відкликав заповітом, катомому "сторію англійського господарства", яку почав вже не вісімдесятилітнім. Ніхто з нас, коли бачив його ідеали, затримавши жарливіми гаслами і коли пахти Англія, що її все ставив за зразок, стояла напередодні смертю до політики особистих мит.

(Хв.)

Остання дорога Мих. Галушинського.

Львів, 27. вересня.

ЗАГАЛЬНЕ ВРАЖІННЯ.

Від дня смерті Івана Франка не бачив Львів такої могутньої похоронної української манифестації, як нинішні похорони бл. п. Михайла Галушинського. Жалібний кондукт тягнувся на поверх кілометра дороги: коли напр. початок похоронного походу увійшов уже далеко на вул. Пекарську, то кінець його був ще в Ринку біля „Просвіти“. Непроглядні маси народу йшли організовано як делегати, корпорації і цілі товариства, проміж широкі верстви шістьма і вісьмаками, однак мабуть праві стільки тислося ще по обох боках вулиць. Біля двох годин (від год. 2. до 4.) був припинений весь громадський рух в середмісті Львова, бо були затарасовані лінії вул. Руської, Ринку, пл. Галицької, пл. Бернардинської і вул. Пекарської. Численно сконцентрована поліція з огляду на масовий характер похоронного походу не мала нагоди до інтервенції, бо всім панувало, завдяки впорядкам, зразковий порядок. Тільки при вході на цвинтар, коли натиск багатотисячної маси загрожував безпеці священиків і тої частини учасників, які були вже за цвинтарною брамою, де духовенство відчитувало саме євангеліє, — поліція зачинила за короткий час головну браму, аби не допустити до катастрофи. Коли домовину понесено в глибину цвинтаря, браму знову відчинено. Назад погода в часі похоронів була не найгірша, тільки короткий час падав сніг у Ринку, а потім на цвинтарі падав уже до кінця дощ змішаний зі снігом.

Цілий похід робив могутнє враження на всіх мешканців Львова, які громадно йому придивлялися з тротуарів і вікон кам'яниць. Імпонує масова присутність у похоронах представників буквально всіх українських верств і звань, без огляду на політичні чи партійні вірування, була найбільш безспірним доказом величезної популярності пок. Михайла Галушинського та тої пошани й симпатії, якою він втішався в нашому народі. Якими маленькими видалися в цей мент, в обличчі маєстату смерті і спонтанічного вияву жалю по втраті такої людини, ті злобні або фанатично-засліплені люди, які — переступаючи межі дозволеної громадянської критики — так дуже затроювали останні місяці життя Покійного всіма негідними, часто зпоза плота веденими нападками на його особу!

ПОЧАТОК ПОХОРОНІВ.

Коли після панахили винесено домовину з дому Жалоби при вул. Чарнецького, з балькову доми Н. Т-ва ім. Шевченка, вкритого чорною драперією, промовив голова УНДО посол д-р Дмитро Левицький, прощаючи Покійного від цілого організованого українського громадянства. (Був це перший прилюдний виступ голови д-ра Дм. Левицького від часу його минулорічного арештування). Повний текст цієї промови подамо з технічних причин аж завтра.

Опісля похоронний похід рушив у діл в напрямі Ринку. По дорозі спинився похід біля церкви Успення Пресв. Богородиці при вул. Руській. Домовину винесено до церкви, де над нею відправив панахиду екск. митрополит Шептицький в асисті духовенства й супроводі хору.

Вдуже затримався похід перед будинком Т-ва „Просвіта“. З балькону І. поверха, теж жалібно прибраного, прощав покійного голову „Просвіти“ іменем П. Головного Відділу інж. М. Творидло.

Опісля похоронний похід дегулься довкола Ринку понри Нар. Торговлю, крамницю Вікклера, а далі, як заголо, вул. Галицькою і Бернардинською площею через вул. Пекарську на Личаківський цвинтар.

ПОРЯДОК ПОХОДУ.

На самому переді похоронного походу йшла церковна процесія, а за нею поступала орchestra з Лисич. Опісля йшли дисциплінованими рядами під проводом свого учительства народні і середні школи Львова з українською мовою навчання, приватні і державні. Уже ця частина жалібно походу тягнулася незвичайно довго і робила величезне враження. Ще більше враження викликувала дефілада делегацій з віниками, з яких деякі були справді прегарні. А було тих віників 58, не рахуючи дальших кількадесяти віників окремої спеціально на це призначеному похоронному воєі, і на каравані, що їх склали пригніті особи. Синьок важливіших віників подамо завтра. За віниками йшли в похід корпоративно члени Молодої Громади, Міщанського Брацтва, Зорі (з прапором), Сили (з прапором), львівського Луку і титалев „Просвіти“ з львівських передмість. В цій частині походу були розміщені три орchestra: львівської „Зорі“, орchestra з Шабовицької та два мужеські хори: з Винників і сєрвізанний хор „Сурма“ під еспавою бл. І. Огнєвичка.

Перед самим караваном йшло численне духовенство під проводом оо. прелатів і каноніків: о. Писецького, Куницького, Яковського, Лопатинського, Лицняка, Лужницького, Ковальського, ректора д-ра Сліпого, о. Гіряка з Винників та делегата зі Станиславова о. кан. Дм. Стека. Серед духовенства були парохі всіх львівських церков, а також ірех оо. Василіян. Разом було всіх 38 священиків. У поході йшов теж гурт наших монахів.

За караваном, запряженим у четверню, і вкритим віниками від найближчої родини, ступала ближча і дальша родня Покійного, а за нею в комплекті члени Української Парл. Репрезентації обох посольських клубів; явилися також усі члени попередньої Парл. Репрезентації. Соім репрезентував віце-маршалок д-р К. Полякевич. З неукраїнських послів запрямили ми послів д-ра З. Стронського, Войтовича і д-ра Зоммерштайна. Шойно за тою частиною учасників йшли представники всіх верств українського громадянства та безчисленні маси народу.

НА ЦВИНТАРІ.

Коли похоронний похід прийшов на місце, духовенство відправило знову панахиду, після якої як перший промовив о. прелат Куницький. Після нього прощали Покійного по черзі: посол д-р В. Загайкевич від Української Парламентарної Репрезентації, мец М. Корчинський від надліпранської політичної емігранції, д-р М. Конопацький від Гол. Управи „Рідної Школи“, посол С. Хрицький від північно-західних українських земель, суддя д-р Собат з Косова від Покуття, посол С. Кулик від Рогатинщини, адв. д-р Ваньо від Золочівщини, делегат Гоподенщини і п. Петрик від службовиків „Просвіти“.

Вже було цілком темно, як серед шуму осіннього дощу посилювалися грудки відної землі на домовину з тайними останками Великого Громадянина і Діяча. Жалібний спів хору „Сурма“ завершив цілий пресумний обряд, яким українське громадянство віддало останню прислугу Михайлові Галушинському.

ЖАЛІБНА ДЕКОРАЦІЯ.

На вістку про смерть Мих. Галушинського замаяли чорні прапори над отсми українськими установами: Просвітою, Навч. Т-вом ім. Шевченка, Дністром, Карпатією, Міщанським Брацтвом, Земельним Банком і Ревізійним Союзом Українських Кооператив.

Книгарня Шевченка прибрала своє виставове вікно від Ринку чорною драперією, на чолі якої висів портрет Покійного (кисти І. Труша), обвешений класицтвами і прикрашений квітами.

Щодо померлих класицид, то видало їх 18 рїжних українських установ, не рахуючи рідні Покійного. До згаданих в попередньому числі слід іше додати класициди від: Гол. Управи „Рідної Школи“, Учительської Громади, Міщанського Брацтва і Молодої Громади.

Вкінці треба з призначенням згадати про міський похоронний заклад „Конкордія“ (Собієського 16), якого управа причинилася й від себе до збільшення величавого характеру похоронів.

ВІДГОМІН СМЕРТІ БЛ. П. М. ГАЛУШИНСЬКОГО В РОГАТИНІ.

Смерть голови Т-ва „Просвіти“ М. Галушинського викликала в Рогатині загальний смуток і жалі. З будинку гімназії і всіх культурно-освітніх та економічних установ повіяють чорні хоругви. По мурах міста розліплені численні плякати від філії Т-ва „Просвіта“ і від інших установ Рогатина. Зараз в п'ятницю вечором культурно-освітні і економічні установи відбули спільне жалібне засідання під проводом місцевого парохі о. Г. Кудрика. Овіяну жалем його промову учасники засідання вислухали стоячи. На жалібному засіданні рішено: взяти масову участь у похоронах, створити стипендію ім. М. Галушинського при гімназії „Р. Ш.“ в Рогатині, — вмурувати пропамятну таблицю в гімназії „Рідної Школи“, присвячену пам'яті бл. п. Михайла Галушинського, в якій він був першим і найкращим директором. На стипендію ім. бл. п. М. Галушинського місцеві установи декларували суму 500 зол. — Того самого дня відбули жалібні засідання філія „Просвіти“, виділ чит. „Просвіти“. — По читальнях „Просвіти“ в довіт філія розіслала класициди. — Для переведення в життя намічених постанов вибрано комітет, в склад якого входять проф. Угрин, проф. Вербняний, дир. Волонос і проф. Каменецький.

ОСТАННІ ВІСТІ

ДНІСТЕР ВИСТУПАЄ З БЕРЕГІВ.

Поверхня води в Дністрі в товмачькїм повіті піднялася на 265 см. понад правильний стан. Тому здержали комунікацію на дороговім мості в Нижнєві. Потік Сєрбєнь в Отинї піднісся на 4 м. і залив на просторі 300 м. дорогу в напрямі заа. двірця в Отинї.

Д-р А. Шайнберг

перен с ординацію з Буська до Львова і ординує у внутрішніх недугах від 1. Х. ц. р. при вул. Пекарській ч. 13. від год. 3—5.

Лічниця в Буську тепер нечинає
ЛЯВАЛЬ І БРІАН У БЕРЛІНІ.

Прем. Ляваль і мін. Бріан відїхали до Берліна 26. вересня в год. 16.25. В Парижі на двірці їм уладили овацію, кричали: „Хай живе мир!“ До Берліна приїхали в неділю в год. 8.30 рано.

Як витали французських міністрів у Берліні.

В звязку з приїздом фр. міністрів центральний двірєць на Фрідріхштрассе окружив густий поліційний кордон. Всі переходи між перонами й двірцевими саями відгородили заслонами, за якими стояла поліція, позвила вона теж службу на перонах.

Біля год. 9.30 на першому пероні появилися канцлер Брінінг і мін. Курціусом, шеф закорд. протоколу Татенбах і ряд інших вищих урядовців мін. закорд. справ та члени французької амбасад.

На двірці в Шарльотенбурзі всів до блакитного експресу, що їхали ним фр. міністри фр. амбасадор в Берліні Франсоа Понсе. В год. 9.40 висіли міністри на берлінському двірці й їх привітав канцлер Брінінг і мін. Курціус. Опісля всі пішли до двірцевих салонів, де прем. Ляваль і мін. Бріанові представили представників мін. влади. Під охороною поліції їхали фр. гості до готелю, а публіка витала їх окликами: „Хай живе Бріан, хай живе мир!“ Перед гостинницею Астор зібрана товпа витала гостей, які виходили кілька разів на балькон дякувати за привіти.

ЛЯВАЛЬ ПЕРЕД МІКРОФОНОМ

Після 11. год. прем. Ляваль виголосив короткий промову до мікрофону німецького радіа, в якій висловив надію на зближення французького й німецького народів. Опісля прийняв він представників преси в французькій амбасаді.

В тому самому часі мін. Бріан в товаристві амбас. Понсе й шефа закорд. спр. Татенбаха виїхав авто на цвинтар. Амбасадор поклав вінок хризантем й китицю червоних гвоздиків на гробі Штрєзмана. Прем. Ляваль відвідав канцл. Брінінга і Курціуса.

Утворення французько-німецької господарської комісії.

В 14. год. мін. Курціус уладив свідання в честь французьких гостей. Преса звалає це заочаткуванням низки політичних розмов у Берліні. В 15.30 год. відбувся підвечірок; були присутні вищі урядовці мін. закорд. справ і французької амбасад. Розмова тревала дві години й торкалася начерку програми праці, що її переведуть дипломатичним шляхом. Преса повідомля, що порушено не лише господарські, але теж політичні справи. Постановили утворити французько-німецьку господарську комісію, яка радилаб на перемищу в Берліні й Парижі.

КИТАЙСЬКО-ЯПОНСЬКА ВІЙНА ПЕРЕД ЛІГОЮ НАЦІЙ.

У Лізі Націй відчитали відповідь японського уряду на телеграму, яку вислав був голова Ради Ліги в справі конфлікту в Манджурії. Уряд каже, що забере війсьکو з Манджурії в міру потреби під умовиною, що це не принесе шкоди добру й безпеці яп. горожан.

Пополудні в Раді Ліги представник Японії в заяві сказав, що телеграма його уряду до Ради вияснила доволі причини окупації Манджурії. Операція не є агресією ні окупацією. Війська не пішли далі, ніж вимагала того потреба й положення охорони життя й майна японців у Манджурії.

Делегат Китаю домагався, щоби японський делегат специзував наведені ним факти та щоби Ліга вислала міжнародну комісію.

Льорд Сесіль сказав, що Рада Ліги на осн. § 11. пакту не обовязана полагоджувати китайський конфлікт.

Предс. Ліги еспанський мін. Леру сказав, що японські війська уступають із зал. полоси, а обі сторони стараються мирно полагодити конфлікт. Пропонує відложити наради в справі яп.-кит. конфлікту. Рада Ліги збереться після порозуміння її членів.

Відворот японської армії в Манджурії.

Повідомляють з Токіо, що міністр війни після наради з генеральним штабом вирішив здержати похід японської армії в Манджурії й проголосив наказ відвороту до залізничного шляху. Протягом двох днів мав би відбутися відворот поза неутральну смугу, а допомога посилає з Кореї малаб вершити на своїх станціях.

— Українська робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-45.

— **ОО. Катекизм і Парохи до відома!** Кооп. "Священнича Поміч", Станіславів, Лисова 1. поручає найкращі підручники до навчання релігії в народних і вишніх школах, апробовані всіма трьома Впресо, Олігархатами. 1. Малий катекизм хр. кат. рел., ціна 0'80 зол. 2. Коротка біблійна історія ст. і нов. зав., ціна 1'50 зол., які гарним зовнішнім виглядом, добрішою методою та конкренційною ціною згадають собі загальне призначення. Від замовлень понад 25 прим. не числяться коштів пересилки. Приймається комісові замовлення. Пошрайте кооперативне, шкільне видання! 412 7—10

— З нагоди 50-літнього ювілею "Рідної Школи" ушановується в Галичі дня 4. жовтня п. р. Повітове Ювілейне Свято "Рідної Школи". Всі читальні "Просвіти", кружки "Р. Школи", Соколи, кооперативи та все свідоме українське громадянство мусять многотисячною масою засвідчити вагу "Рідної Школи". Початок свята в год. 9.30 рано на площі за залізним мостом (за рікою). На випадок непогоди свята відбудуться 11. жовтня п. р. в ті ж самий порі з тою самою програмою. Програма свята: 1) Полеве торжественне богослужіння, 2) промови і привіти, 3) вправи соколя, і соколяць, 4) святоточна промова, 5) хоріві виступи сподуєних хорів з Маріямполя, Залужки, Білгородця, Крилоса, Чернегов, Галича, Дорогова, 6) закінчення свята. — За Літоводчий Комітет: д-р О. Меркун, о. Корн. Левицький, І. Корчакський.

— У справі устаткування тексту літургічних книг відбулася 19. ч. м. конференція українських священиків, скликана екс. митрополитом Шептицьким у зв'язку з працями міжпарохіальної комісії для ревізії греко-кат. літургічних книг. Конференція раліла в митрополітській палаті при співучасті митроволонти, який проводив народом, еп. д-ра Бучка, дир. д-ра В. Шурга, дир. д-ра І. Свєтінського, проф. д-ра Ф. Колесни, проф. д-ра Я. Гордінського, проф. д-ра М. Тершаковця, проф. Я. Біленького, проф. д-ра В. Лева і рел. д-ра М. Гнатіака. Підставою для дискусії було з одного боку нове видання Службеника під редакцією пок. о. проф. д-ра С. Кархута і йогож коментарі до цього видання, а з другого боку рукописна рецензія проф. Огієнка на працю о. д-ра Кархута. Виміта думок на цю тему між учасниками конференції повинна причинитися до можливо порівняного під лігистичним оглядом видання Службеника і такогоя видання інших наших богослужбених книг.

— **Північний карн.** Як відомо, апеляційний суд у Львові підняв п. Володимирі Середницькій, абсолютній учні, семінарі зі Стрия, чару з 1 року на 2 і пів. Засуджено її за шпіонажу. Від трьох місяців знаходилася вона на волі. В останніх днях згодилася добровільно в стрийській тюрмі до дальшого відсиджування карн.

— **Знижка ціни пшениці й жита.** Під впливом довготривалих дощів довіз збіжжя на краєвих ринках сильно зменшився, викликаючи деяку топорну ціни пшениці й жита. Ціни пшениці підешася близько на 10, а жита на 20 проц.

— **Відновлений сиданковий льокал.** У зв'язку з вичорпанням новинкою під цим наго-товком, яка торкалася підприємства п. Новака, висношено, що це була платна анонса. Під новинкою пропущено лише через друкарський недогляд адміністр. чергове число анонса.

— **Число безробітних у Німеччині** досягло в останній цього місяця 4 і пів мільйона осіб. Грошаву підмогу з державних фондів дістає 1.100.000 безробітних.

— **Згоріла церква.** В селі Ониче, пов. Горохів, згоріла дерев'яна церква з цілим уладженням. Вогонь поїсався від підпалу.

— **Відаки японсько-китайського непорозуміння в Берліні.** Конфлікт між японцями й китайцями найшов відаку аж у Берліні. Того самого дня, коли японці почали обстріл Мукдену, з одним китайському ресторані в китайській ділянці в Берліні появилася оповістка, що туди не відаки японцями входили. Поліція станула на становищі, що це нічим неоправдане й привадо зняти оповістку. Китайцям це не подобалося і вони збійкували ресторан. Президія поліції постановила погодити лавних гостей з господарем ресторану й уладити збори китайців. Представники поліції анкісно китайцями, що Німеччина так для китайських як і японських студентів-гостей є в році господаря та не може дозволити на непорозуміння між ними. Це не дозволило більшу частину націоналістичної китайської мохоті в Берліні.

А гренадири йдуть...

(Пам'яті Михайла Галуцького.)

Один на одним, один за одним — довгий ряд. Ідуть... Рівним кроком візирим і твердим, як пристало волякам. На цілий край чуті гуліт їх ніг, підно папрям їх ходу. Нема спочинку, воли переш очима пілі, як папоротини хліт. Валуєть снігами, містять болато, прозирається край хліт та петри. Не спинає їх ні снігові, ні дощ, ні мряки, ні курява шалю.

І йдуть і йдуть... Коли перший знеможиться, упав в похоті, прапор ні на хвили не похилиється. Підхоплює його другий і несе і так само високо.

Гренадири суєрнійної армії! Хоружі народного прабору... Воляж життєвого бою лаві!

Неохла а нх поранить ногу об каміня на шалю, неохла спотинється на вибоїх дороги — аліне замілені в далеку пілі.

Моводі в них як оріхи, на руках і в душі. На

руках від держала хоружі — на душі від петер-пеліних вігунів річної тощи.

— Чому так? — Чому так повільно? — Чому так довго? — Чому воли, а не хтось інший?

І йдуть і йдуть і падають один на одного, як ворі в осину пілі і гаснуть, як сніг на вітарі.

Падають, гаснуть бо нема бою без жерта, а лав біл тавіж, вігичавні: то Берестечко, то Жовті Воли, то Ільм, то Чортків.

І не від того тремтять душі народу. Але тремтять, чи ні, на амілі ім у перш ріді вступати, чи нехтось вірляе око і лавіну силу, чи вітмуть річками, твердим — воляж, один на одного — довгий ряд. Іти прапор так само високо відмивається буде від головами своїх і чужих і ніколи не гаснеться в на миті.

А гренадири йдуть... Поспалі у бою, замілені на амілі, почуті на руки від чужих і від... своїх.

Ідуть, прапор несуть і падають. Один з них лаві ала.

Галактіон Чіпка.

— **Справлення помилки.** В попередньому (216) числі "Діла", в статті "З українського життя за океаном", зложено помилково заголовок першої замітки: зам. Нова перемога церковної пісні має бути: Нова перемога української пісні, що зрештою ясно виходить зі змісту.

— **Найдешевшим джерелом** закупки ружового білля є тепер фірма А. Віттельс, Львів, Рутівського 7. Ціна ружового сорочка, вишанові по найнижчому крою з матеріалу першої якості газон і 2 коверіах, тепер 40. 11— На виставці фірма Віттельс є найгарніш аралем матеріалів на білля. — Фірма Віттельс просить оглядати матеріали без прикусту купна. 2270 21—7

ВЛОМ ДО РЕДАКЦІЇ "ДІЛА".

Вночі з суботи на неділю невідомі "фахівці" дісталися до льокалу Редакції "Діла" та перешли ґрунтовну "ревізію" у всіх бюрках і шафах. Яким чином пі вломники дісталися до будинку "Просвіти" — не знаємо, але до льокалу "Діла" дісталися правдоподібно через вікно від подвіря (це вікно виходить на галерію), в якому розтали залізні крати. Пригнанушись докладно наслідкам маніпуляцій "ревізорів", тобто усім повідкриваним бюркам і шафам разом з порождженими актами (в Азій-ністрації), паперами та манускриптами (в Редакції), набрали ми пересвідчення, що влом має не грабінжницький, але радше політичний характер. "Ревізори" шукали інтензивно за якімись актами. Та видно, що бажаного не найшли, бо досі ми не ствердили недостачі ні одного манускрипту.

ВЛОМ ДО Т-ВА "ПРОСВІТА"

27. IX, в часі похорону бл. п. Голови Т-ва "Просвіта" Михайла Галуцького невідомі справники відкрити фронтіві двері до кляс-лярів "Просвіта", анкроїли стіну каси і забрали дрібну гоівку. Візішли незмічені. Поліція веде слідство.

АРешТУВАЛИ БІВНИКІВ ПОС. ГОЛУВКА?

ПАТ поміомале, що в зв'язку зі слідством в справі бівництва пос. Голувка поліція арештувала Ізюлу Бутрина та Лева Криська, членів ОУН. Оба є тепер у слідчій арешті.

Бутрин це 22-літній гімн. абс., родом із Поруля (пов. Яворів). Рік тому Бутрина окр. військовий суд у Познані засудив на 18 міс. тюрми за дезерцію. Карн тієї він не відсидів, бо вітік ескорті а поїлаз, як його велли з Познані до Горолака Яг., де його мали переслухувати в справі обанувачення за саботаж. З того часу шукали його стежними інстами.

Лев Криський, 25-літній, родом із Ужиків (пов. Прогобич) був слухачем політехніки в Давидіві.

Крім згаданих двох арештували ще 8 інших у зв'язку з нападом на пошту в Трускаві.

У зв'язку з нападом на пошту в Трускаві про-ураційний "Курер Польскі" поміомале, що "де-решники терористичної акції найшли шлях до по-решній перешки бо анкероном. анхисовуючи для цього часті льокальові поштового апарату під загрозою терору. Акція цю тепер ужє слідча влада опанувала зовсім".

ВІСЛА ВІЛИЛА.

Вночі з 26. на 27. ч. м. прибрала несподівано Вісла й анвила в самодірському повіті та залізла чотири громади. Досі повільно залізла 19 сіл і 5.000 моргів землі. Школи виносить 5 тис. золотих.

ДОПЛАТА ВІД ЗАЛИЗНИКИХ БІЛЕТІВ — НА БЕЗРОБІТНИХ.

Польська міністерська рала ухвалила, що від особових білетів, багажових квітів і вагонних посылон платиниметься доплата для скріплення фонду безробітних. Доплати братимуть від 1. жовтня 1931 р. до 15. квітня 1932. Доплата анноситься 10 сот. від кожних поча-

Чи Ви оглянули свою гардеробу?

Убрання і реверенди подешевіли у Львові.

ВАСИЛЬ ГРЕСЯК у Львові, при кук. СІКСТУСІЙНІЙ ч. та Вишпанія думє соїзіа — Матері на скарді 193

тих 10 зол. ціни білєту, за анкученням білєт-ів, яких ціна не перевищає 2 зол.; 50 сот. від кожної багажової посылки і 1.50 зол. від кожної вагонної посылки.

ЗДЕМО-НОВАЛИ РЕДАКЦІЮ "РУЛЬ".

До редакції і полєканиа рос. еміграції в Берліні "Руль" вклерало 26. ч. м. 12 одинаков. волітених людей та адемолювали бюра. Розбили шафи та машини до анкисня, повергали телефонічні ароті, порозинали з бюрок шуфад і пошуві усі папери. В редакції булє лише служиники. Як анкисники прийшли, ання втекла. Поліція веде слідство. Подібний напад на цю редакцію був уже тоді 3 роки.

СНІГ В ІТАЛІЇ.

Із усієї Італії приходять вісти про цикло-ни й обривання хмар. В Тосканії біла Фаворен-ній анла сніг.

З усієї північної Італії приходять вісти про холод. У деяких місцевостях на підгір'ї анла обильний сніг. У Генуї падав сніг. Температура анала до + 1°

3 СУДОВОЇ САЛІ.

ПРИСУД У РОЗПРАВІ МИГУЛА Й ТОВ.

У суботу около 10. год. веч. закінчується перед львівським судом присяжних розправа проти Мигула й тов. обанувачених у підпалах і приналежності до УВО.

Присяжним судам поставили 17 питань, 5 про держ. зраду, 4 про підпал у банді, а 3 пита-ня за анкисаний підпал.

На основі вердикту присяжних оба. Мигул дістан за держ. зраду 10 літ тюрми, Леванський за держ. зраду 8 літ, Лампика 6 літ, Паланинський за держ. зраду 3 роки, Лампика за держ. зраду 3 роки. Пей за підпал 3 роки Кукту а Соціал увільняли.

СПОРТ.

ЛІТОВІ ЗМАГАННЯ.

Левіа, Телія—Вісла 2:0 (1:0). Кукіт, Поголь—Крилово 1:1 (1:1). Карпів, Варта—Орловіч 2:0 (2:0). Варшава Чорні—Варшавська 2:0 (2:0). Лодзь ЛКС—Гарбаря 1:0 (1:0).

ЗА ВХІД ДО ЛІТИ.

Станіславів, 22. лп. (Саліа)—Ревара 6:1 (2:1). Лодзь ЛКС—Гриф (Торув) 2:1 (1:1). Познань, Левіа—Сіра (Варшава) 2:1 (1:0). Вісла, 22. лп. (Берестя)—1. лп. заг. 2:1 (1:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Львів Оліа Боя—Україна 3:1 (3:1). Ворота для України анобу Матюшаків І. Оуд довав п. Земал.

ЗА ВХІД ДО А-КЛАСИ.

Станіславів, Вісла Оліа—Гіра 2:2.

ЗА ВХІД ДО Б-КЛАСИ.

Станіславів, Аліро—Вистриця 4:2.

Допіси.

ТРЕБЕВІЯ. (Початок ш. року з тут. сім-палі.— Концерт а Гуліяський.— Концерт анго-паліє пісень в Галиції.— Анкисля в честь Моря. Шансєніча в Хмеліві.— Самооанія праця студентів.— Збірка на державського сту-дентів.— Кооперативний рбт берес.) Шілівий дєна. — Кооперативний рбт берес.) Шілівий рбт в тутешній сімвалі розпотається під анкис-редукцій серед учтелів. У апару чергу рбтук-палі анкисного на цілу сімвалі учтелів ук-а-

іння, редукуючи рівночасно до половини години релігій греко-католиків. Таким чином у гімназії, в якій є около 80 учеників українців, не буде ні одного професора українця. — Культурно-освітній рух в повіті починає після живих зживати. І так 23. вересня ц. р. влаштувала читальня „Просвіти“ в Гуминських концерт, присвячений пам'яті Шевченка. Студент Іван Гаврилюк завдав собі багато праці, вишколюючи 4 гори (мужеський, жіночий, мішаний і дітчий). Особливо гарне враження на присутніх зробив дітчий хор. Промову про життя і творчість поета вголосив Володимир Гаврилюк. У часі перерви пригравала дута оркестра з Могильниці. Гарне враження позначило у присутніх деклямація „Гамалія“ п. Повитинина в супроводі мужеського хору. Публіки зішлюся чимало. Прибула теребовельська інтелігенція на чолі з о. кан. Степаном Мохнацьким. Концерт ушанував своєю привабливістю також місцевий дітчий граф Козібродський. Треба підкреслити, що культурно-освітнє життя в селі Гуминських заповідає гарний розвій. А все це завдяки місцевому парохові і його синам та кільком свідомим селянам. Крім того є в селі кредитова кооператива, яка теж гарно розвивається. Вкінці треба згадати, що заходом читальні в Гуминських відбувся дня

6. вересня ц. р. великий народний фестин, з якого дохід призначено на докінчення будови читальняного дому. — Того самого дня (23. вересня ц. р.) був ще концерт духовних пісень в селі Іванівка й академія у честь Маркіяна Шапкевича в селі Хмелівка, підготована проф. Олексинином. Дохід призначено на викуп Маркіянової гори. — У найближчу неділю, тобто 30. вересня, відбувся районний фестин в Будапешті. Його варто згадати тому, що це перший прояв в такому місті, яке досі спало і не можна було його розбудити. Причиною занепаду була нестача проводу, особливо інтелігентного. Аж в минулому році осів у місті адвокат д-р Староселець і лікар д-р Шкварок, основано кооперативний склеп і життя почало прозябати. Починає вже налаштовуватися співпраця між інтелігенцією і місцевими міщанами. До повної гармонійної співпраці ще далеко і ще треба попрацювати, та добрі зачатки вже є. Величкому перешкодою в відсутність дому, в якому примістилися українські установи. Теперішній провід поставив собі за ціль купити площу і збирати фонди на будову дому. Дохід з фестину в сумі 965 зол. в завязком такого будівельного фонду. — Того самого дня відбувся в Слобідці Струєвській концерт хору з Гуминських під проводом п. Івана Гаврилюка. — Знова в Мо-

гильниці дав аматорський турток, аломенний переважно зі студентів, які перебували на ваканціях, представлення „Хмара“. — Як продовження самоосвітньої праці серед членів Секції Молоді вистоложено далішні реферати. А саме: 23. вересня ц. р. реферував студ. Станіслав Мирослав Володимир головний твор Дмитра Донцова. Знова ж абсолювент медицини Олег Мохнацький прочитав реферат про українське народництво на основі праці Карла Коберського. — Збірку на українського студента в теребовельській повіті вже переведено. На 44 місцевості обнято 28, а це тому, що деякі студенти не доручили потрібних до вироблення дозволів знімків. Всеж таки збірковий апарат, завдяки енергійному голові Секції Молоді п. Станковому, був значно ліпший, як попередніх років. Треба налятися, що в найближчому році збірковий апарат обіме всі села. Скільки зібрано, покищо не знати, бо ще деякі збірники не звернули збіркових лист. — На економічному фронті варто відмітити відразу явище, що ПСК даліше продовжує експорт свиней. Дня 10. IX. ц. р. заладовано до фабрики беконів дальшого пів вагона. Та, на жаль, наші хлібороби не хочуть зрозуміти користей з кооперативного збуту і не привозять безрог в потрібній кількості.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:
Нечиний.

Театр Ріжнородностей:

Понеділок 28. вересня год. 7-30 веч.
„Коли вернешся?“

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Наречена з льотерії“ (Джанета Мекдональд).

ЛЕВ: „Мін-Той“ (Торговля живим товаром у Китаю).

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручик“ (Моріс Шевальє).

МІРАЖ: „Графиня Парижа“.

ОАЗА: Звукова фільма „Король прошаків“.

ПАЛЯС: Звукова фільма „Чар танга“.

ПАМ: „Індійська гробниця“.

ПАСАЖ: „Атака пеленів на Лондон“ (Підтві крила) й додатки.

СОНЦЕ: „Під прапором кохання“ і 2-актова комедія.

СТИЛЕВЕ: „Два серця“ (Люіс Вольгайм) „Кажб бездітних“.

ХИМЕРА: „Жінка, яка ніколи не забудеться“ (Шль Даговер, Іван Петрович).

УПАХ: „Шалений ідець“, „Жінка з бруку“ (Люпе Велес).

Програма радіо.

Понеділок 28. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 18-30 „Чим в Бетовен?“ Е. Мішке. 20-00 Тріо Бетовена (на 2 обої і валт.). Липськ (259,3) 21-00 Симфонія II Бетовена (симф. орх.) Моравська Острава (263,4) 16-00 Концерт радіоорх. Братислава (278,8) 18-00 Камеральна музика. Броцлав (325) 16-00 Форт. музика (Шуман, Гріг). 18-35 Конц. радіоорх. 20-30 „Марта“, оп. Фальтова. 21-40 Симф. Т. Дворжана. Штрасбург (345,2) 20-30—22-30 Камеральна музика (Бетовен, Марчелло, Брамс) Букарешт (394,2) 21-00 Камер. музика (тріо Брамса). 22-15 Легка румунська музика. Соттенс (403,8) 20-55 Сучасна французька музика. Берлін (419) 18-05 Студентська дискусія. 19-35 Вечір танца. 22-15 „Світлова кірка перед Союзом Народів“. Харків (426) 15-00, 20-00 Концерт. Рим (441,2) 21-00 Концерт духовної музики. Берлін (459,4) 18-30 Азійська музика. Відень (516,4) 20-00 Арії з опер Верді. Рига (524,5) 19-03 Скандинавська музика. 21-30—22-00 Російський хор. Мінськ (532,9) 21-10 Давня камеральна музика. Будапешт (550,5) 20-40 Концерт радіоорх. Цитанська музика. Люблина (575,8) 18-30—20-00 Концерт сальон, квінт. Ленінград (1000) 18-30 Літературно-музичний вечір. Калюндборг (1153,8) 22-05—23-15 Данська музика й поезія.

Вівторок 29. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 19-20 Органовий речиталь Липськ (259,3) 16-30 Симфонічний валдс Братислава (278,8) 21-00 Концерт радіоорх. Бресля (325) 20-35 Симфонічний квартет Гайдна. Брно (341,7) 19-30 Концерт. Штрасбург (345,2) 20-30 Концерт радіоорх. Штутгарт (360,1) 21-00 Квартетоскоп. Гамбург (372,2) 22-10 Tutti frutti. Берлін (419) 19-20 Ваккерієвський вечір. Харків (426) 15-00, 20-00 Концерт. Стокгольм (435,4) 20-00 Вечір Беха. 22-00 Серпінковий речиталь. Прага (466,2) 21-00 Концерт радіоорх. Мілан (501,5) 21-00 Симф. конц. Бруксела (508,3) 20-00 Вечір Мендельсона. Відень (516,4) 20-35 Симф. концерт. 21-00 Танцюва му-

зика Рига (524,5) 19-03 Вечір Бетовена. Будапешт (550,5) 18-45 Циганська музика 19-30 Фальстаф, оп. Верді. Ленінград (1000) 16-30 Музика Брамса і Шумана. Осльо (1071,4) 20-00 Концерт. Москва (1481) 18-15, 19-30 Концерт. 20-30 Відіт.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Понеділок, 28. вересня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Астр. час. 12-10 15-10, 16-00, 17-10 Музика з грам. плит. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-25 „5й на впростення“, відіт. 15-45 Комунікаційний огляд. 16-50 Літерат. гутірка. 17-35 „Про львівність і нельвівність“, д-р Айдукевич. 18-00 Легка музика з кав. „Гастрономія“. 19-00 Всичина. 19-20 „Науков“ підставин спорту“. відіт. 19-40 Почтова скринька. 19-55—20-10 Комунікати. 20-15 „Звукова фільма“, інж. Зіанецькі. 20-30 „Тоска“, опера Пуччіні, з грам. плит. 22-15—22-45 Комунікати. 22-50—24-00 Легка і танцюва музика з Варшави.

Вівторок 29. вересня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Астрон. час. 12-10, 16-00, 17-10 і 19-40 Музика з грам. плит. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-25 Огляд найновіших видань. 16-00 Програма для дітей. 16-50 Радіохроніка. 17-10 „Звід зніад“, фейл. 17-35 Відіт. 18-00 Концерт у Варшаві. 19-00 Всичина. 19-20, 19-35, 20-10 Комунікати. 20-15 Популярний концерт. 22-00 Коли западе ніч“, фейл. 22-30 Комунікати. 22-35—24-00 Легка і танцюва музика.

Середа 30. вересня 1931.

Львів (380,7) 11-58 Астрон. час. 12-10, 16-30 Музика з грам. плит. 13-10, 14-50 Комунікати. 15-25 Огляд найновіших видань. 16-00 Програма для дітей. 16-50 Радіохроніка. 17-10 „Звід зніад“, фейл. 17-35 Відіт. 18-00 Концерт у Варшаві. 19-00 Всичина. 19-20, 19-40, 19-55—20-10 Комунікати. 20-15 Музична гутірка. 20-30 Тр. з Берліна, Європейський концерт. 21-00—24-00 Музика з Варшави.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

У ПЕРШІ РОКОВИНИ смерті бл. н. сотника ЮЛІЯНА ГОЛОВІНСЬКОГО відбудеться дня 30. вересня п. р. в год. 7-15 рано в церкві св. Юра навахида, на яку знайомих і другів запрошує — Родина.

— Український Наддніпрянський Театр Дир. М. Карабіневича.

СТОПНИЦА:

28/IX. „Аза“.

29/IX. „Гриць“.

31/IX. „Маруся Богуславка“.

1/X. „Вій“.

2/X. „Воскресення“.

Театр у скорім часі обіде Галичину і Волинь з найновішим репертуаром: „Сорочинський Ярмарок“, „Бар-Котба“, і „Ленін“.

Український театр під адм. проводом І. Волощука.

ЯРОСЛАВ:

28. IX. Хмара.

29. IX. Ой не ходи Грицю.

ПЕРЕВОРСЬК:

30. IX. Хмара.

1. X. Ой не ходи Грицю.

2. X. Циганка Аза.

З Переворська у своїй туріє вступити театр на 2 вистави до Перемишля. Репертуар буде оголошений в часописях.

Торговельна Школа Т-ва „Просвіта“ у Львові, вул. Корняків 1. приймає до кінця вересня ВПИСИ на: 1) Однорічний Торговельний Курс для абсолювентів (-ок) VI клас середніх шкіл; 2) Однорічний Курс для абітурієнтів (-ок) середніх шкіл. — Управа. 556 1-3

На „Рідну Школу“ аложила Вп. Філія „Просвіти“ в Тернополі 100 зол. замість ніжки на могилу бл. п. Михайла Галуцького. — Вп. Жертводавцем складає ширю подяку Головна Управа.

На українським натуральним гімназійним курсі „Знання“ наука вже почалася. Бажаючих користати проситься негайно вписуватися, щоб не тратити часу. Вільні місця ще є! 515 3-3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИК ВАШІ буде надішле направлений у найбільшій годинникарській роботі Івана Зельтенрайха Львів, пл. Маріївська ч. 5 — З провінцій просимо репаратії прислати поштою. — Старомодні жіночі годинники, перероблюємо на ручні. 130

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛАМП і металевих виробів „GALWANJA“, Жулівського 11 а — Тел. 20-54 — Ціни фабричні. 30 33-2

ЛЕКЦІЇ ФРАНЦ. Й АНГЛ. МОВИ, абітурі й поодинокі, починає 1. жовтня диплом. учителька — Зголошення: „Ізмарагда“, Костюшка 5. 529 3-3

ВИНАЙМ помешкань, купно та про- дам реальностей заагодить Ван найскоріше перше українське бюро посередництва „Космос“, Львів, вул. Академічна 24. I. п. 535 3-3

У ВІДНІ двона по адвокаті поручає гарні великі кімнати з цілим удержанням для студенток (-тів). Ціна належна від числа зголошень. За більшим зголошенням знизжає до 23 доз. місячно на всім готов'ям. — Адо: О. Левинська, Wien 8 B, Josefstadtstr. 73/6. 549 2-2

АБСОЛВЕНТ ГІМНАЗ. шукає лекції з обсягу гімназійних клас. — Ласкаві зголошення прошу слати до Адм. „Ціла“ під: „Солідний“. 554 2-2

ПРИЙМУ хлопця на практику до електричного наведення. — Маріян Корчовський, Львів, Терцівська 8. 557

ІНСТРУКТОРА до хлопця VI. кл. гімназій. — Лесьова, Богданівка 83.

ПАРОХ у Казювних, почта Хоростів, потребує учителя до приватиста III. гімназ. класи. — Умовини листовно. 559

МУЗИКАЛІЯ. „Засумуй Трембіто“ сольоспів, „Легкі твори“ ч. 3. Безкоровайного на фортепьяно, по 1 зол. 469 5-5

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Лікар загального шпиталю

Д-р П. Цимбалістий

повернув — орд. від 14—1630

Львів, вул. 29. Листопада 114.

Тел. 63—93.

Пересвітлювання лучами Рентгена.

560 1-2

Оголошення.

Звичайні Загальні Збори

Кружка „Р. Ш.“ в Перемишлі

відбудуться

дня 3. жовтня 1931 р. в домі чл. читальні „Просвіта“ в год. 5-тій вечором

з таким денним порядком:

- 1) Отворення Зборів.
- 2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
- 3) Звіт Старшини Кружка „Р. Ш.“.
- 4) Звіт Контрольної Комісії з внесенням на звільнення Старшини.
- 5) Вибір делегатів на Заг. Звід „Р. Ш.“.
- 6) Вибір Старшини.
- 7) Внески і запити.

В разі нестачі відповідного числа членів, вибраного до правосильності ухвал, відбудуться Загальні Збори без огляду на число прийнятих членів того самого дня в год. 6-тій веч. з тим самим денним порядком.

555 Старшина Кружка.

Оголошуйтеся в найстаршій укр. щоденнику „ДІЛО“!

ОДИНОКА УКРАЇНЬСЬКА ТРИКОТАРНЯ КАТРИ ВЕНЬГЕР

Львів, вул. КОСЦЮШКА ч. 3, партер.

Виконує замовлення на всякі трикотарські вироби і переріби по дешених цінах в краєвої і заграничної волячки — Робота солідна, товар першої якості. 514 3-3

ВСЕ ПОПЕРЕДУ! Солідна будова. Тренале строєння Гарний тон. Легка гра.

Це прикмети, якими відзначаються

ПЯНІНА

Фабрика Я. КЕРНТОПФ і Сн А. С.

Догідні умовини сплати.

Фабричний склад:

Львів, пл. Маріївська ч. 5.

(Маріївська Галерія). Тел. 56—65.

На складі великий вибір нових пивів від зол. 2.200—